

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

desembre 2012

LA NEREA TÉ MAL DE QUEIXAL

Inici: Marta Dapena Soriano (*Escola Miquel Martí i Pol – Sant Feliu Llobregat*)

Nus: Alumnes 1rA Escola Nadal, Sant Feliu de Llobregat (Tutora: Amparo Arias)

Desenllaç: Alumnes 2nB Escola Marianao, Sant Boi de Llobregat

(Tutora: Irene Calvo)

La Nerea es va llevar amb un mal de queixals terrible.

- Haurem d'anar al dentista. -li havia dit la mare-

I dit i fet.

Se'n van anar a veure l'Arnau, que era el dentista de tota la vida, encara que a la Nerea no li feia cap gràcia anar-hi.

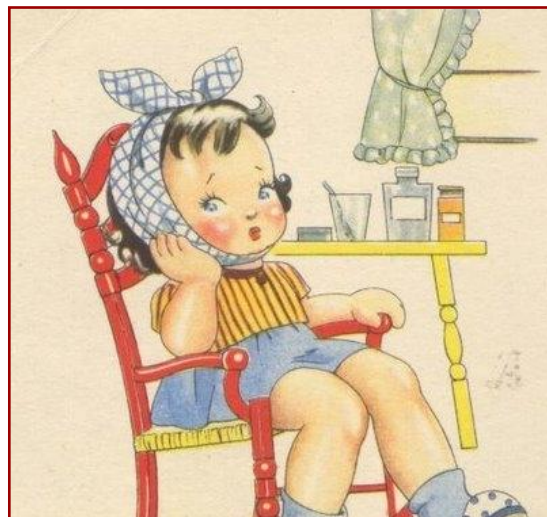
Van arribar i la infermera els va dir que s'esperessin a la saleta.

Van seure en dues cadires ben còmodes i llavors a la mare la van trucar al mòbil.

La Nerea es va quedar tota sola i de sobte va sentir:

- Pst, pst!
Eh! Aquí baix!

...

La Nerea va mirar cap a baix i va veure un ratolí i la nena li va preguntar que com es deia.

Ell li va contestar que era el ratolí Pérez, que li agradaven molt les dents i que tenia una col·lecció molt gran. A canvi de les dents que agafava de sota dels coixins, deixava regals.

El ratolí va preguntar a la nena:

- I tu, com et dius?
- Jo sóc la Nerea.
- I què et passa?
Per què has vingut al dentista?

La nena va contestar que li feia mal un queixal.

I el ratolí li va preguntar:

- Què menges moltes llaminadures i no et rentes les dents?
- És que sóc una mica mandrosa i a vegades me n'oblido.
I és clar que m'agraden les llaminadures!
Sobretot les piruletes.

El ratolí li va dir que se les havia de rentar sempre, especialment abans d'anar-se'n a dormir perquè es podien corcar, que li farien molt de mal i el dentista se les hauria de treure.

- Bon dia Nerea!
Com estàs? -va preguntar el dentista.
- Bé, em fa una mica de mal el queixal...

El doctor es va apropar i va mirar-li totes les dents.

A la butxaca, el ratolí Pérez li donava copets per tranquil·litzar-la i perquè sentís que estava amb ella.

- Em sembla que has menjat moltes
llaminadures i que t'has oblidat de rentar-te
les dents alguna vegada perquè...
... tens un queixal corcat! -va dir el dentista.

La Nerea es va espantar molt perquè es va
imaginar que li haurien de treure el queixal i el
mal que passaria...

- No et preocupis, aquest queixal es mou molt,
en uns dies caurà.
Però que això et serveixi per enrecordar-te
sempre de rentar-te cada dia les dents!

El ratolí Pérez dins de la butxaca es va posar molt
content perquè en uns dies tindria una nova
dent per a la seva col·lecció.

Al cap d'uns dies la Nerea es va aixecar i ... premi!!!
El queixal se li havia caigut!

Ràpidament, va posar-lo sota el coixí i va
aparèixer el ratolí Pérez.

- Hola! Mira, mira, ja s'ha caigut el queixal!
No em fa mal la boca!
Moltes gràcies per haver-me animat a la
consulta, ets un bon amic! -va dir la Nerea.
- De res!
Jo m'emporto el queixal si em promets que
et rentaràs cada dia les dents!

La Nerea li va dir que no s'oblidaria mai de
rentar-se les dents.

Abans de marxar, el ratolí Pérez li va donar una
moneda on sortia ell mateix i la Nerea.

- Així sempre em recordaràs.
Sempre serem amics -va dir el ratolí.

I la Nerea, des d'aquell dia mai més es va oblidar de rentar-se les dents i quan es sentia una mica trista mirava la moneda i li sortia un somriure.

